

2. jedná-li se o úřední korespondenci státního úřadu s úředníky, ve kterémžto případě dopisy zůstávají ve vlastnictví státu; podobně zdá se, že též dle § 146 not. ř. úřední korespondence nespadá ve vlastnictví notářovo, poněvadž spisy po jeho smrti mají býti dány do notářského archivu; konečně

3. pokud jde o dopisy vyměřené v obchodním styku mezi obchodním domem a jeho zástupci.

II. Přejedání vlastnictví.

Vlastnictví dopisu přechází na adresáta tím okamžikem, kdy on nebo osoba jím zmocněná jej převzala. Ustanovení § 429 o. o. z., že věci zaslání se pokládají za odevzdané teprve tehdy, když je příjemce obdržel, leč že by byl sám způsob dopravy určit nebo schválil, platí i o dopisech, avšak nikoli tenkrát, zasílají-li se poštou. Právě pro tento nejčastější případ dopravy dopisů jest ustanovení § 429 předpisy poštovními vyloučeno, jelikož odesílatel až do převzetí dopisu adresátem může s ním volně nakládati a ve případě ztráty doporučeného dopisu náhrada se nevyplicí adresátu, nýbrž odesílateli. Jistou modifikaci v přechodu vlastnictví dopisů má v zápětí zabavení jich dle § 89 konk. ř. a §§ 146 až 149 tr. ř.

III. Uveřejnění dopisů.

Dle všeobecných zásad není adresát oprávněn dopis uveřejnit, leč a pokud byl nucen učiniti tak k odvrácení útoku na něho podniknutého. Zákonem toto obmezení vlastnictví dopisů adresátem obdržených upraveno není, avšak dle obdoby lze ve dvou hlavních případech učiněné nebo zamyšlené uveřejnění dopisu úředně stíhati nebo zameziti.

1. Jestliže dopis obsahuje »individuální duševní výtvar odesílatelův«, zachovává se literární vlastnictví odesílateli a pokládá se neoprávněné uveřejnění takového dopisu za porušení autorského práva; předpokládá se ovšem, že dopis jest výsledkem duševní činnosti autorovy, a že jest způsobilý k literárnímu uveřejnění.

2. Jestliže dopis obsahuje důvěrná sdělení, jichž uveřejnění by mohlo poškoditi čest odesílatelovu. Pro tento případ poskytují pomoci §§ 1330 a 1339 o. o. z., dle nichž trestá takové poškození cti úřad policejní, jehož úkolem jest též hrozící uveřejnění zameziti. Výjimka platí pro ten případ, uveřejňuje-li se dopis k odvrácení útoku.

IV. V řízení soudním může adresát soukromých dopisů vůbec použiti, poněvadž veřejnost řízení dle § 171 c. ř. s. k návrhu třeba jen jedné strany může býti vyloučena, když pro rozhodnutí právní rozepře rozebírány a dokazovány býti musí příběhy života rodinného; podobně i z ohledů mravopoctnosti a veřejného pořádku lze veřejnost soudního řízení vyloučiti. O předložení listin v řízení průvodním jednájí §§ 298 a n. c. ř. s.

V. Pokud se týče exekuce, ustanovuje ex. ř. v § 251 č. 11, že dopisy a jiné spisy dlužníkovy z exekuce jsou vyňaty.

Srv. spis »Ueber das Eigenthum an Briefen nach österreichischem Rechte« od dra. Emila Steinbacha, Vídeň 1879 a čl. Listy (dopisy).

Vlastnictví požitkové viz Emphyteusis a Pacht dědičný.

Vloupání.

I. Platné právo trestní.

Vloupáním rozumíme násilné přerušování spojitosti vnějšího uzavření budovy neb uzavřeného prostoru; vloupání nečiní dle platného všeob.